

КОМАР

ЖУРНАЛ ГУМОРУ І САТИРИ

ЦІНА
15 р.
PRICE

ВИХОДИТЬ
1-го і 15-го
КОЖНОГО МІСЯЦЯ

РІК VIII. Ч. I.

15 ЖОВТНЯ 1949

VOL. VIII № 1

ANTHEM OF THE SATELLITES
Stalin's snouty pig runs fast;
Tito's dog runs faster.
"Catch me, if you can, dear Joe,"
Tito taunts his "master".

ПІСНЯ САТЕЛІТІВ
Іде Сталін на свині,
Тіто на собаці,
Сталін кричить: дожену!
Тіто каже: ану, ну!

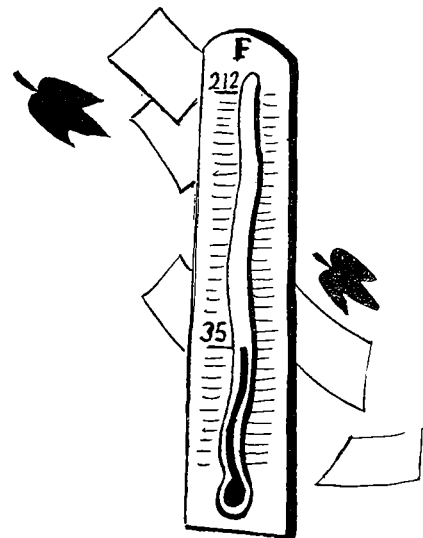
ОСІННІ НАСТРОЇ

ПОЖОВКЛА ЗЕЛЕНЬ, ВІТЕР СВИЩЕ,
ЛИСТКИ ЗІВ'ЯЛИ ВНИЗ ПАДУТЬ,
ГЛЯДИШ СУМНИЙ ЯК СХОДИТЬ НИЖЧЕ
НА ТЕПЛОМІРІ СРІБНА РТУТЬ.

ПРОЧИТУЄШ ЛИСТИ ЛЮБОВНІ
(В КИШЕНІ ЧУЄШ БРАК ГРОША)
СЛОВА КОХАННЯ ЛЮБКИ ДОННИ
КИДАЄШ В ЛЮТІ ДО КОША.

ДЕРЖАВИ ШЛЮТЬ ВЗАЇМНІ НОТИ,
З ПОГРОЗАМИ, ЩО ГОСТРЯТЬ НИЖ,
НА ДІЛ ЦЕ НЕВИННІ ПСОТИ,
ВІД НИХ, СТОЇТЬ ВЖЕ ПОВНИЙ КІШ.

І ТИ СТОЇШ СУМНИЙ ПОХМУРИЙ,
ЩОБ УТЕКТИ ВІД ЗЛИХ ПРИМАР,
ТУТ РАДІСНО ХОЧ СЕРЕД БУРІ
ВЛІТАЄ НАШ ЖУРНАЛ "КОМАР".

Слово До Читачів

Дозвольте, Дорогі Читачі, спершу пригадатися Вам, бо ж ми з Вами давні знайомі: я той самий "Комар", що перед війною прилітав до Вас у Канаду з Рідних Земель. Може, трапилося мені тоді і декого з Вас вжалити, тож пробачте, прошу: така вже моя вдача комарина і такий фах кусливий.

Жив я сім років на Рідних Землях у видавництві І. Тиктора, аж поки у Львові не прийшла в 1939 р. зміна клімату: сонце сталінської конституції прижарило так, що я — хоч і які комарі на спеку видержливі — не витримав. Як бачите, навіть комареві в царстві Сталіна годі витримати (шож тоді про людей говорити?). Отож я втік на захід і став емігрантом. Зі страху перед репатріацією сидів досі тихо. Той "Комар-їжак", що бренив в Німеччині, то не був я. Врешті завдяки шляхетній допомозі людей мені пощастило ступити на канадійську землю. На цій вільній землі я передусім вільно віддихнув, а опісля випростував свої крила, нагострив жало і... ось маю честь привітати Вас у моєму першому числі.

Як бачите з мого вигляду, я не змінився. Не змінилося і моє завдання: кусати й жалити безпощадно всіх ворогів — зокрема і насамперед большевицьких людоджерів у Москві і їхніх лизоп'ятенків, по всьому світу, — а також тих, наших же українських, людей, що своє особисте ставлять понад загальне і — свідомо, чи несвідомо — шкодять українській справі.

Але змінилося дещо в нашій внутрішньо-українській "політиці", тому не від речі буде з'ясувати моє становище до цих змін.

Отож моя "політична плятформа" така: "Комар" це комар, і тому ані бекати, ані мекати не може. Таке моє становище до, так би мовити, найбільш наявних політичних угруповань. Шож до інших, то я ще не встиг зорієнтуватися. Побачимо.

Моє ставлення до суспільних, культосвітних і жіночих товариств та установ — наскрізь позитивне, але я колотиму моїм жалом теж і суспільні, культосвітні і жіночі органи, коли вони на це заслужать.

На Рідних Землях порівнювали моє жало до операційного лянцету хірурга. І зовсім правильно, бо причинитися, в міру моїх скромних сил, до оздоровлення нашого національного організму — це ж було, є і буде моє єдине завдання. Нехай же буде потіхою для противників (і втіхою для прихильників) те, що навіть найбільш болючі операції я переводитиму на весело, бо ж

СМІХ — ЦЕ ЗДОРОВ'Я.

Найкращим способом переконатися в цій великій життєвій істині, — це читати мене і передплачувати, про що Вас просить

Ваш приятель

"КОМАР".

МІСТЕР РЕДАКТОР!

Яким довідавсі жи ви робите такий наш фоні пейтер то зараз ми до голови прийшло жи варто вас повитати. Бо то знаєте вже давно скінзівсі гарвес роботи нема то спитсі цілий день і що день то голидень. Іно з моїм бойсином маю троблі. Десь бігував трина тай си ногу перебив сюр! Але то ніц. Мушу вам написати який то файний мені сон снівсі і то кажу вам такий що варто в вашому пейтері написати. А то так було: Снитсі мені що я трином десь під небо їду під саме небесне стийше е! і луюку що там такий рух, а то св. Петро зі св. архангелом Михайлом щось розправляють. Каже св. Михайло жи має троблі з українцями бо сі дуже в партії бавлетси. Не то як у нас в Канаді що то десь мають там партію і пють пиво іно так як сі каже кожний збирає таку партію і сваратсі з політиков. Сюр! А св. Петро каже аби св. Михайло з кожної партії взяв по ідному а то одного угаверівця, одного уенерівця, бандерівця, мельниківця, гетьманця, католика і православного всіх в бегу, помісив, помісив аж сі одно тісто зробит тай дав порошоків на розум тай вийде такий файний бой жи того світ ще не видів, сюр!

Бо то українці то файний нарид іно в тілі не зміють ходити. Тай той Михайл того зробив е!, полетів на землю половив тих партнерів, одного угаверівця, одного уенерівця, бандерівця, мельниківця, гетьманця, католика і православного, сховав в бегу тай так гейби тришував. Як вже добре зфіксував дивитсі а то такий потний бой жи аж весело стало, — такий кріпкий українець. Лукує св. Михайл де то ті партії повлазили а ту, — в голову влізла угавера, до рота уенери в одну руку мельниківця а в другу бандерівця, гетьманця в зерево а католики і православні в ноги. Лукує св. Михайло що то він буде робити, а він пругатись погав якби в денс ішов як то у нас свінг на пайовій забаві.

Як не зфіксує одна рука по голі а потім друга, а далі і собі пальці погали ломити а то гасом як то кажуть по ясновельможному зереві одна гупне а друга так

нібито гладить а її аж свербить теж гупнути а далі і по ногах і по ногах. Рот собі щось там бурзати погав а таке що наш головік не зрозуміє, Сюр! А ноги так як півні штрихуватися погали раз одна другу шморгне і на виворить друга одну О ніц їм там не розходилося іно о ті пальці, жи того одна той великий палець з правої сторони має а друга з лівої.

Гов, — крижить св. Михайл — стій ту бо як зфіксує! Але ноо, не йде! О і він того головіка до бегу тай на гару і до св. Петра. А Петро нюхає, нюхає і каже: А зож ти того спорошкованого розуму і доброї волі не дав. Ой будеш знову мати троблі. Бери в бегу тай фіксує далі то вийде файний бой такий жи тоті комуністи зараз змухуються з його землі. Тай фіксує то св. Майк, фіксує і я аж збудився бо то моя Кейда так голосно мила нагення в синку жи ми сон перебила. ОО! Є! Містер редактор такий сон то варта моні. Аби іно того так було жиби сі всі до купи зфіксували тай стали як один думати. А кажут жи до того йде іно як стара гара, що крок тай стане бо в лайні всі як оден не хотят стояти. А ну ну побазилмо а то дай Боже. Я вже на церкеву кводра дам аби так було.

А Ви ексклюзмі і бай бай.
Ваш Тирибило Джан.

Жінці, що прийшла до лікаря за рецептою для свого хворого чоловіка, радить він закупити, ще термометр і постійно провірювати в хворого гарячку.

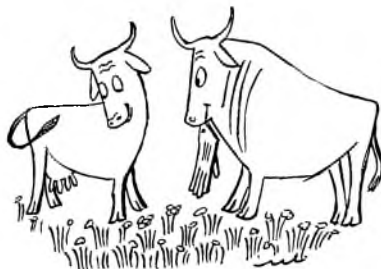
Вона послухала та помилилася і купила не термометр але барометр. По кількох днях приходить до лікаря.

— Но, як там вашому чоловікові?

— Та вже краще.

— А міряли ви гарячку?

— Міряла пане докторе, покажує на "мокро і вітер".

"Ласкава пані, ви загубили нагрудник".

РЕКЛЯМА В СССР

A SOVIET AD

Перед судом з'являється чоловік якого обвинувачують за вбивство сусідки.

Суддя — "Оповідайте як це було.

Обвинувачений: "Іду раз вулицю і стрічаю небіжку і питаю: "Ви куди?"

"Вертаюся з університету, була на викладі одного "алігатора".

"Маєте на думці "лектора"!

"Та що ви. Лектор це був коханець троянської Гелляди.

"Пані ви мішаєте з Гектором.

"Пане! Гектор це міра поверхні.

"Це гектар!

"Гектар це напій олімпійських богів".

"Це нектар!

"Чейже я знаю! Про те я співала в дублеті.

"Може в дуеті".

"Пане! Дуєт це по французьки двобій.

"Це дуель.

"Дуель це то, що під того поїзд їде.

"Тут я не втерпів і вбив її.

Суддя. — Пане я б її вбив вже при Гекторі.

ЯК ХТО УМІРАЄ?

Адвокати — мовкнуть навіки.

Жиди — переносяться на лоно Авраама.

Купці — числять останні хвилини.

Судді — стають на Суд Божий. Нотарі — довершують останній акт.

Довжники — віддають Богові духа.

Політики — упокоюються.

Спортівці — натягають ноги.

З ДЖЕРЗИ СИТІ

— Ви куди пане Редакторе?
 — Додому на обід.
 — ??? ?
 — Та бачите, боюсь, щоб хто з новоприбулих редакторів не засів мені редакційного крісла.

З КИТАЙСЬКОЇ ФІЛОСОФІЇ

Жінки звичайно в гостині є — “в себе вдома”, в ювеліра, “в себе вдома”, в каварні “в себе вдома”, тільки в себе вдома не є в себе вдома.

* * *

Бог сотворив землю і відпочав, сотворив чоловіка і відпочав, сотворив жінку і від тоді вже не було спокою.

* *

Який щасливий міг би бути не один зі своєю жінкою, якби був з нею не одружився.

Жінки “множать” наші журби “додають” досвіду, “віднімають” гроші і “ділять” кохання.

*

Жінки тим більше зідливі чим менше мають зубів.

— □ —

На прийнятті показують гостям родинний фотоальбом.

...а це є перша жінка мого першого чоловіка... тут є розведена жінка мого другого чоловіка... тут є другий чоловік першої жінки мого першого чоловіка... а тут бачите, другого розведеного чоловіка першої жінки мого теперішнього чоловіка...

— □ —

Річ діється в поїзді. Здовж коридору біжить чоловік і кличе:

— Скоро, скоро, хто має коняк... В останнім вагоні зімліла жінка.

На це подорожні з поспіхом наповнюють чарки. Цей вибирає найбільшу, випиває і з полекшою каже:

— Дуже добрий... Мені так все слабо робиться, як бачу зімлілу жінку.

Професор

Це була неділя. Пан професор лежав в ліжку і поглянув на тепломір, що висів в головах.

“Що вже дев’ята година?.. Та ж я мушу вже встати!”

Він зівнув щераз здорово, насадив капелюх і пішов до лазнички. Там надушив дещо мушдарди на щіточку до зубів і почав тим намілювати лице.

В тому моменті подзвонив телефон.

“Війти! сказав пан професор.

Телефон подзвонив щераз.

“Так, я йду вже!” він випив швидко решту води до зубів переїхався щіткою до чищення по волоссях та відчинив двері до сіней. Зовні не було нікого.

“Чому ви дзвонили, коли вас тут немає! — сказав пан професор з доганою, зачинив двері і вернувся, оминаючи телефон до лазнички.

Телефон подзвонив втретє. Пан проф. підняв слухавку.

“Тут там, хто я?” — сказав — “я думаю тут я, хто там?”

“Добрийдень пане професоре” почувся жіночий голос. — “Тут ваша господиня”!

“Мене це тішить, що ви тут, вже і без цього дев’ята година”! — тут повісив він слухавку. Саме почав прикрашувати комірць поясом та гострити на краватці бритву як телефон наново подзвонив.

“Ви мене зле зрозуміли пане професоре” — почала господиня, мене ще там немає!”

“Алеж дорога пані, як можете твердити, що вас тут немає! Всі біологічні функції спираються причиново на факті існування. Через витворювання акустичних дрижань, доказуєте “а пріорі”, що ви існуєте!

“Я існую тут! але я ще не є у вашому мешканні!”

“Але ж любя пані, я ж ніколи цього не твердив, що ви в моєму мешканні.

“Знаю, знаю, пане професоре, я хотіла вам тільки заявити, що я сьогодні цілком винятково дещо спізнилася. Опісля хотіла вас просити дещо терпеливості зі сніданням і самому не йти до кухні”

“Зовсім правильно, зовсім правильно, любя пані! Дякую вам, що звернули мені на це увагу. Чому ж я не можу раз, сам собі зготовити снідання?!”

“Заждіть, заждіть...”

Але пан професор відложив слухавку і пішов до кухні.

Господиня знала, що лише швидка інтервенція може врятувати прикре положення. Миттю сіла на ровер і зі швидкістю поспішного поїзду помчала до професора. Та це було запізно. Кухня була схожа на побоєвище. Горшки, пушки, тарілки, покришки, мішечки, склянки, чарки, лежали в жахливому не порядку, на підлозі була велика калюжа гарячої води, а в середині калюжі стояв в підштанцях та калюшах задуманий пан професор і випишував на стільничці до тіста олівцем до брів господині, математичні формули.

Жидок переїздив границю і перепачковував тютюн. Приходить митна контроль і питає жидка, — що це за пакунок. Жидок відповідає.

— Ідження для пса.

Контролор не довіряє розпаковує пакунок і знаходить тютюн. З обуренням звертається до жидка.

— І це є “їдження” для пса? Де ж це пес буде їсти.

— Ов-ва! Маю призоту?! Хай не їсть!

— □ —

Двох жидів закладають крамницю з рибою і роздумують як зредагувати вивіску.

— “Тут продається свіжу рибу”.

— Ти дурний! Пощо писати “Тут” — це кожний знає! найкраще: “Продається свіжу рибу”.

— Ну? то є недобре, це кожний знає, що продається?! Найкраще “Свіжа риба”!

— Ну? пощо писати “свіжа”, а що ми здохлу продаємо? Найкраще “Риба”.

— Уй щик ти дурний! Пощо писати “риба”, як кожний зачує носом аж на третю вулицю?!

— □ —

Більшовицький Рай

Один журналіст повернув з поїздки до Москви. Знайомі засипують його питаннями:

— Чи там дійсно так зле? Як живуть люди.

— Живуть незле. — Уявіть собі: величезний шостиповерховий будинок в якому міститься товаровий дім, а його обслуговує тільки один чоловік.

— Неможливо!

— А так є. Стоїть він при вході й говорить:

Цукру? Ні цукру нема. Муки? Ні муки нема. Вовни? Ні вовни нема. Черевиків? Ні черевиків нема.

“Що це є?” — запитав він.

“Яйце” — вистогнала господиня слабим голосом.

“Невірно” — поправив професор. “Це є ротаційний еліпсоїд. Я його зварив і він тріс. Чому?”

“Правдоподібно йому було за вузько” — відповіла зрезигновано господиня.

За вузька, за вузько! Пан професор зморщив чоло. “Постійно ці нефахові вислови! Він тріс з причини надмірного тиснення в середині. Щоб запобігти трісненню, мушу вирівняти надтиснення за допомогою вентиля в формі малої дірки. Цей вентиль мусить очевидно знаходитися близько точки тиснення, яка в цьому еліпсоїді, як я обчислив, знаходиться в огнищі. Проте, це є саме загадочне — всі п'ять ротаційних еліпсоїдів тріснуло на фальшивому кінці!”

“Якто ви віднайшли всі п'ять яєць?! Господиня глянула до шафки.

“Ви мені не даєте працювати ласкава пані”. Пан професор ображено поставив яйце на столику.

“Я вже йду” — сказав професор, витер калоші до підлоги і вийшов до сіней.

“Але пане професоре, ви ж не вдягнені”.

“Ах справді” — він подивився на годинник, буркнув під носом “сьогодні неділя”, скинув калоші, вдягнув плащ і капелюх і положився до ліжка.

М.

Як загуваємо, батьки вгаються англійської мови від своїх дітей.

Прикро мені татку, але ти сьогодні на пиво не підеш, бо не вивчив спелінг.

— □ —

По вулицях Детроїт проходиться новоприбулий письменник Б. Нижанківський. Назустріч йому йде його знайома пані та везе у візочку свого одномісячного синка. Врадувана підходить до письменника й починають розмову.

— Подивіться пане Богдане, якого маю сина.

Письменник хоч не любить новородків, з чемності нахилюється над візочком і приглядається.

— Ну, скажіть пане Богдане, до кого він подібний?

— Люба пані — відповів збентежено. — Я ще так мало знаю людей у Детроїт, що на правду не можу відгадати.

— □ —

Як довідуємося, Союз Української Молоді від довшого часу пошукує домівки.

Хвала Богу, що вже вибудували. Аж тепер зможемо винаймати домівку.

ЯК НОВОПРИБУЛИЙ ІВАСЬ РОЗУМІЄ
КАНАДІЙСЬКІ СЛОВА

СЛОВНИК
ДЛЯ НОВОПРИБУЛИХ

- Бас — господар, шеф, автобус (в декого власна жінка).
байсик — ровер
бойсик — хлопчина (френд бой — приятель дому)
бега — мішок
битувати трина — їхати зайцем
гарвест — жнива
гара — авто, стрітгара — трамвай
кічин — кухня
лайн — черга, лінія, стояти в лайні — стояти в черзі (в ніякому випадку не наголошувати на "і").
Майк — Михайло
мухуватися — переноситися
пайова забава — чайний вечір
пейда — платня
підлога — поверх
сут — одяг
стишнія — залізнична станція
сюр — так
троблі — клопіт
тришувати — молотити
форнес — піч
фіксувати — докінчувати роботу, направляти.
Штици — З. Д. А.

Агенція

БРЕХОПРЕС

повідомляє,

що канадійські українці почали вже винаймати новоприбулим мешкання і то без огляду на діти.

Домініяльний уряд дозволив відомому українському нотареві Геричеві, в нагороду за спроваджен-

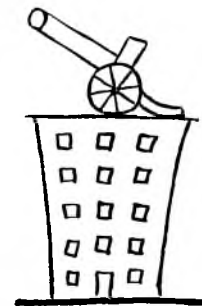
ня скитальців, створити на його власний кошт, добровольчу армію в силі одної панцерної дивізії.

Мгр. Я. Спольський, голова Видавничої Спілки Г. У. обіцяв нашому громадянству, що від Нового Року буде називатися Сукраїнський.

Один з прихильників консолідації сказав таке: Бандерівці й Мельниківці повинні бути з собою так сильно злучені як іздець з конем. На перешкоді такому союзові стоїть тільки одне: ані Бандерівці, ані Мельниківці не хочуть бути ко-нем.

Новий Шлях, для того купив у Вінніпегу п'ятиповерховий будинок щоб на даху вмонтувати далекобійну гармату для успішного обстрілювання Гомону України.

До ресторану приходиться підпитий гість. Сідає при столику і кричить.

— Вечера!

Кельнерка подає йому список потрав.

Гість читає хвилинку, а далі кидає картою на землю і кричить:

— Що до біса! Чи я прийшов сюди читати чи їсти!

— Що робиш?

“Пишу листа до нареченої”.

“Чому так повільно?”

“Бо вона не вміє скоро читати”.

3 ТОВАРИСЬКОЇ ХРОНІКИ

П-во Яків і Мері Нервозлюки

Багато гостей зібралося в середу 5 жовтня, щоб бути приваними на сумному обряді вінчання сина П-ва Петра і Анни з Бідолазів Нервозлюки п. Якова та дочки П-ва Йосипа й Параскевії з Гульгіпаків Пройдисвіт п. Мері.

Під звуки весільного марша композитора п. Картоотрайника вій-

шли гості до дому новоженців де їхні діти Бил і Вільма справили велику несподіванку, а саме заставили стіл напитками "кока-кола" й іншим добром. Підчас прийняття, зібрані гості яких було 80 штук, зібрали на голодуючих скитальців 17 центів (новоженці дали 4 ц.) та відіслали ці гроші на будову новозорганізованої партії "Грунт то гроші".

Бажаємо новоженцям веселої партії.

Присутний.

3 НЕСПОДІВАНКИ НА ДОПОМОГУ

2-го жовтня зійшлися друзі і приятелі до П-ва Горшкотоків щоб зложити їм побажання з приводу справлення до їх мешкання електричного дзвінка.

Якраз на цей день припадали уродини їх котика Мрумру, річниця вінчання, ім'янини пані Горшкоток та справлення першої книжки до бібліотеки пана Горшкоток а саме "телефонічної книжки міста Вінніпегу".

При тій святочній нагоді, зложили гості \$10 на дві пляшки "Амбасадора".

"Ромцю! Де так біжиш?"
"Хочу запобігти бійці двох хлопців".
"Яких хлопців?"
"Один це я а другий той, що за мною біжить".

— ● —

В лісі знайдено замордованого чоловіка і поліцист списує протокол:

...На замордованому Н. Н. знайдено п'ять ран від пострілу.

одна, завбільшки	50 центів
друга, величини	25
третья, величини	25
четверта, величини	10
п'ята, величини	5 "
Разом ран	на \$1.15

(підпис)

— ● —

ПРИ СКРІНІНГУ

— Чим ви є?
— Тим чим мій батько.
— А чим є ваш батько?
— Та вже помер.
— А чим був?
— Туберкульозником.
— Але ж з цього не міг жити!
— Тому й помер.

— ● —

— Яка є різниця між урядовцем і жінкою?

— ???

— Така, що урядовець чекає на **першого**, а жінка на **першого ліпшого**.

АНАТОМІЯ В КОХАННІ

— Спочатку Івась був залюбився в Ірці по ВУХА, потім вона кидалася йому на ШИЮ, а як оженився, влізла йому в ПЕЧІНКИ і вилазить тепер БОКОМ.

ЗАГАДКА

— Що це є? Має чотири ноги і дає молоко?
— Дві няньки.

Жінка: — Дивна річ, чоловіче: в тебе волосся сиве, а вуси все ще чорні.

Чоловік: — Хіба ти не знаєш, що вуси 20 літ молодші від волосся?

— Ти ж мені при вівтарі присягала послух — каже чоловік жінці. — А тепер

— То що інше: бачиш, при вівтарі не випадало сперечатися, — відповідає жінка:

ЩАСЛИВЕ ПОДРУЖЖЯ

— Подумайте, я пережив п'ять літ щасливого подружжя.

— П'ять літ? А потім?

— Потім? Потім вернулася жінка назад.

ПОДРУЖЖЯ

В першому році — настрої.

В другому році — на строї.

В третьому році — нас трое.

Новоприбулий сидить у Вінніпегу в ресторані в сумовитому настрої і роздумує:

— Коли б я знав як по англійськи "бефштик" то замовив би собі.

* * *

3 ЖИТТЯ НОВОПРИБУЛИХ В АВСТРАЛІЇ

Скільки разів я вже тобі казав, що як він ще верещить, значить, що не зварений.

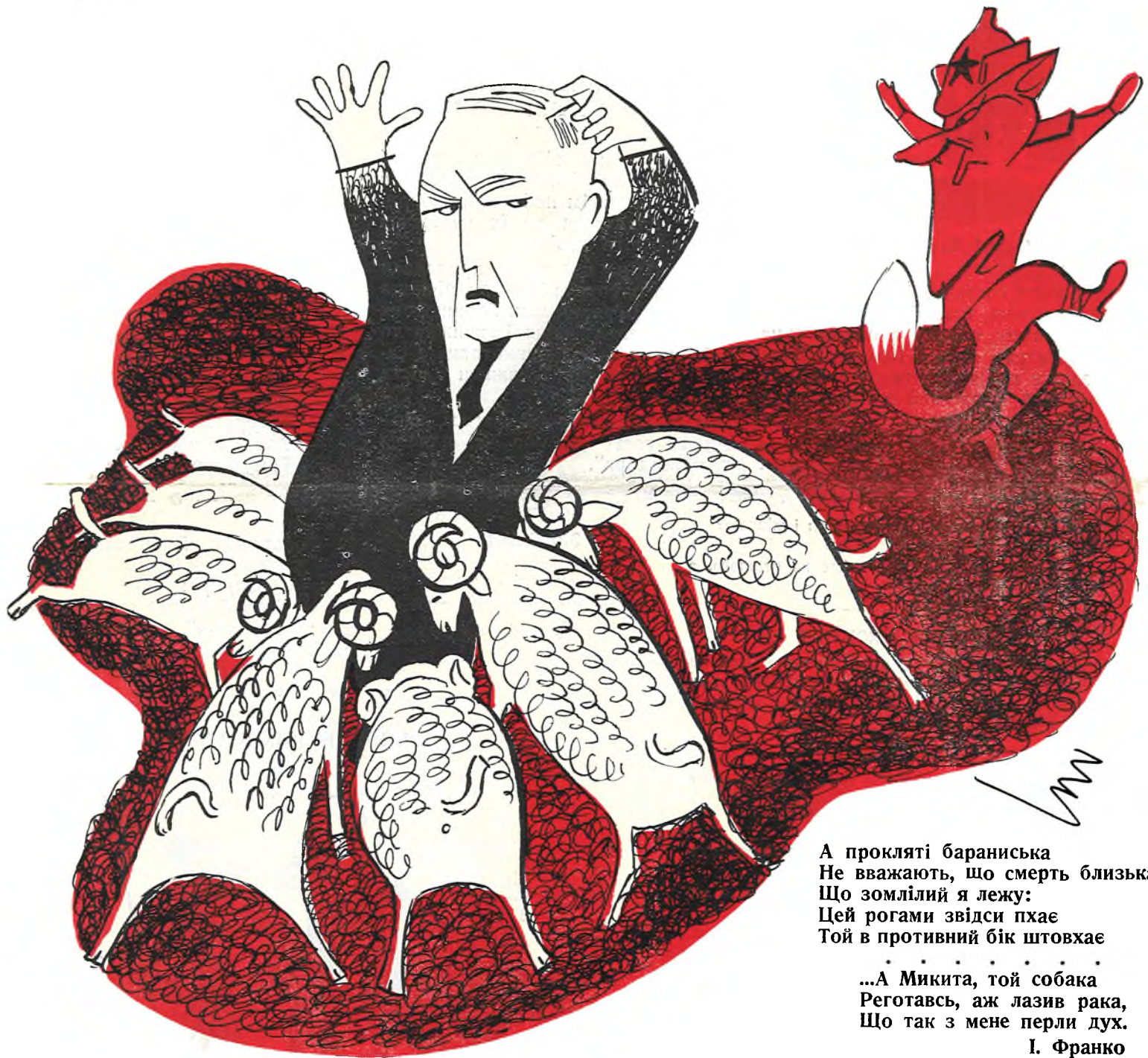
ЧИТАЙТЕ КОМАРА!

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ КОМАРА!

Return:
"Komar" (I. Tyktor)
P. O. Box 3597 St. B.
Winnipeg, Man., Canada.

*Кажуть, що КУК має клопоти
не лише з Гомоном України але
також з своїми складовими орга-
нізаціями.*

А прокляті бараниська
Не вважають, що смерть близька,
Що зомлілий я лежу:
Цей рогами звідси пхає
Той в противний бік штовхає

...А Микита, той собака
Реготавсь, аж лазив рака,
Що так з мене перли дух.

І. Франко
з "Лиса Микити"

Видає: Видавництво І. Тиктора
Редагує і за редакцію відповідає
Мирон Левицький

Передплата:

В Канаді й ЗДА на рік \$3.00, на піврік \$1.75
В Англії й Австралії на рік 25 шіл., на піврік 13 шіл.
У всіх інших країнах 3 амер. долляри на рік.

Видавництво приміщене у Вінніпегу при вул. 834½ Main .St.